

БЕЗ БУДЬ-ЯКИХ ЗНАЇЬ ЗРОБИЛИ З БРАТОМ СКРИПКУ Й АЛЬТ

— У мене таке відчуття, — ділиться Петро Голубокий, — що гітарна майстерність — це ніби логічне завершення всього життя, що довгі роки доля вела мене до цього. Скільки себе пам'ятаю, завжди щось робив руками. Найперше, почав малювати, і любов до малярства не покидала ніколи.

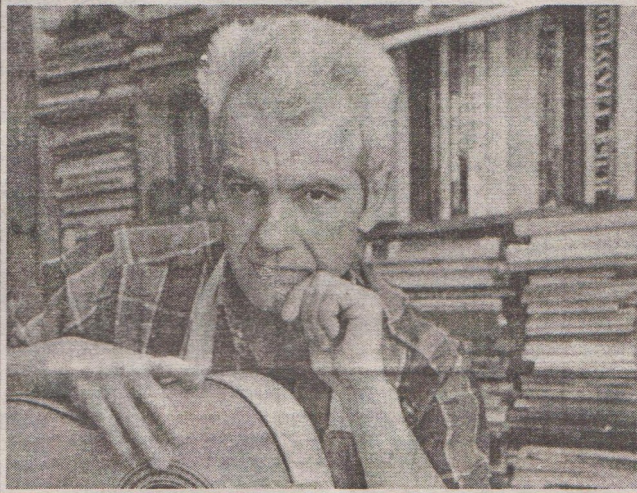
Майстер вважає, що всіма своїми вміннями генетично завдячує маминому дядькові Костянтину. Він робив меблі для жителів усіх навколишніх сіл, займався токарною справою, різьбою, був головним музикою на всіх місцевих весіллях...

Народився Петро Голубокий на Хмельниччині, після школи закінчив Вінницький медінститут. За розподілом потрапив на Рівненщину, де й пустив свої корені. Більше десятка років працював дитячим хірургом. І саме тоді зробив свій перший професійний інструмент. Але цьому передувало чимало подій.

Брат Сергій навчався у Київській консерваторії, згодом став одним з провідних скрипалів. І саме в нього виникла думка зробити інструмент. Зовсім на порожньому місці, без будь-яких знань (бо всі майстри дуже неохоче діляться ними), без опрацювання спеціальної літератури брати виготовили два інструменти — скрипку й альт.

— Звичайно, — зізнається пан Петро, — це зовсім не про-

ХІРУРГ МАЙСТРУЄ ГІТАРИ

ПІД ТАКИМ ЗАГОЛОВКОМ РІВНЕНСЬКА «ПРОВІНЦІЙНА ГАЗЕТА» ПОМІСТИЛА МАТЕРІАЛ ПРО НАШОГО ЗЕМЛЯКА

фесійні інструменти, зараз я усвідомлюю всі тодішні помилки. Але для того часу і з тими знаннями це було досягнення.

ЩОБ ПОТРАПИТИ НА «МУЗИЧНУ» ФАБРИКУ, ЗДОЛАВ БЕЗЛІЧ ПЕРЕШКОД

— Яюсь, — продовжує Петро Голубокий, — у пошуках дерева для інструментів ми з братом потрапили до Чернігова. Бо зробити інструмент — це одна справа, а знайти акустичне дерево, придатне для виготовлення високоякісного професійного інструмента, — інша річ. І ось у Чернігові ми познайомилися з всесвітньо відомим майстром музичних інструментів Миколою Єщенком. Він у той час працював на Чернігівській фабриці музичних інструментів. Там виготовлялися домбри, цимбали, гітари, бандури... І кожного разу, коли я заходив у цехи фабрики, серце починало сильніше битися. Саме у тому середовищі, десь біля верстатів зародилося бажання навчитися робити професійні інструменти.

— Посидувати дві серйозні справи, як це доводилося мені, практично неможливо, — розповідає пан Петро. — І медицина, і виготовлення гітар займають багато часу. Тому в житті настав такий момент, коли довелося вибирати. І я зробив вибір на користь гітарної справи.

ВИГОТОВИВ 60 ГІТАР, А МРІЄ ПРО СКРИПКУ

— Виготовлення інструмента — це складна і клопітка справа, — говорить Петро Голубокий. — Весь матеріал доводиться шукати самостійно. Насамперед, усі інструменти, за допомогою яких виготовляються гітари, потрібно було робити самотужки, бо в Україні їх ніде не купиш. Дерево, придатне для виготовлення професійних гітар (ялина і клен), в Україні росте лише на високогір'ях Карпат. До того ж воно має бути витримане у відповідних умовах якнайменше десять років.

На сьогодні Петро Голубокий виготовив майже 60 гітар. Як зізнається сам майстер, один інструмент робить він довго — більше двох місяців. Бо не дозволяє собі халтури, відповідально ставиться до кожного інструмента. Перекоаний, що гітара — це не просто музичний інструмент, а художній, мистецький витвір. Тому багато уваги приділяє зовнішньому оформленню. Художньо оздоблюючи гітари, свідомо прикрашає їх українським орнаментом, щоб показати, що їх зробив українець, людина з українським духом.

ГІТАРА ДЛЯ НАРОДНОГО ДЕПУТАТА

— Але окрім ручної роботи, — додає пан Петро, — виготовлення кожного професійного інструмента передбачає й постійні роздуми, творчу роботу. Адже на відміну від скрипкових майстрів, які мають практично сталі форми й орієнтуються на параметри Страдіварі, тут є десятки форм і параметрів, багато різновидів...

Більшість інструментів Петра Голубокого нині «проживають» у Києві, є вони й у Вінниці, Ужгороді, на Волині, Хмельниччині. І, як не без гордості зауважив майстер, у Клевані й Зорі — близько біля серця. На них грають як професійні музиканти, так і викладачі й учні музичних навчальних закладів. Довелося робити гітару і для народного депутата.

Й донині залишається нездійсненою його мрія зробити професійну скрипку під керівництвом брата Сергія, який зараз проживає на Закарпатті і є відомим скрипковим майстром. Бо ж предтечею гітарної епопеї в житті Петра Голубокого була всетаки скрипка.

Пан Петро глибоко переконаний, що коли у батьків росте обдарована, талановита дитина, вони повинні найбільше сприяти розвитку цих талантів. Бо від цього, як зазначає Петро Голубокий, залежить формування естетичного і професійного смаку людини.

Марина УЛЬМАСБАСВА.